

СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
30 март 2006
година XLVIII
Цена 0.25 лева

ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

С НАЙ-ВИСОКА ОЦЕНКА

Отново с институционална акредитация

Акредитацията е признане от Националната агенция за оценяване и акредитация, която е специализиран държавен орган към Министерския съвет, на правото на висшите училища да дават висше образование. Националната агенция за оценяване и акредитация осъществява и следакредитационно наблюдение и контрол.

Акредитацията е институционална и програмна. При институционалната акредитация се оценява висшето училище като цяло в следните сфери: *образователна дейност; изследователска дейност; управление.*

Програмна акредитация и оценяване на проекти могат да се поискат от висше училище, което е получило институционална акредитация.

Оценяването при акредитацията се извършва по четирибална система, включваща оценките: *много добра (която е най-високата акредита-*

ционна оценка); добра; задоволителна; незадоволителна.

При получена оценка „много добра и „добра“ срокът на валидност на акредитацията е 6 години, при оценка „задоволителна“ – 3 години, а при получена оценка „незадоволителна“ се прави отказ за акредитация.

Оценяването и акредитацията имат за цел да стимулират висшите училища да развият своя потенциал и да повишават и поддържат качеството на предлаганото

образование. Резултатите от акредитацията се отчетат при формиране политиката на държавата към висшето училище. На базата на получената оценка от институционалната акредитация се задава стойността на коефициента за акредитационна оценка, която се залага при определянето на държавната субсидия за издръжка на обучението.

Капацитет на висшето училище е максималният брой на студентите и докторантите, които могат да се обучават за една учебна година във висшето училище в съответствие с осигуреното качество на образование, академичен състав, учебна документация, материална база и учебна площ. Ежегодно Министерският съвет утвърждава броя на приеманите в държавните висши училища студенти и докторанти по професионални направления и образователно-квалификационни степени. »3

ДО МАРТ 2007 ГОДИНА

Със сертифицирана система по качество

Наличието на вътрешна система за оценяване и поддържане на качеството на образованието е законово изискване към всяко висше училище. Русенският университет „Ангел Кънчев“ има издаден международен сертификат № 153627 за съответствие на системата за управление на качеството с изискванията на стандарта за качество ISO 9001:2000 от B V Q I (Bureau Veritas Quality International). Сертификатът е валиден до 26 март 2007 г. и е под надзора на най-висшите регулативни органи на Великобритания, Холандия и САЩ. Сертификатът е доброволна процедура, която се провежда от независим сертифициатор и е доказателство за получена експертна оценка за професионалността и действието на вътрешната университетска система по качеството. СИ

ДАТАТА

Студентите се прекланят пред Апостола

На 19 февруари се навършиха 133 години от обесването на великия българин Васил Левски. Студентите от клуб „Съхрани българското, бъди българин“ отбелязаха тази дата. В препълнената зала присъстваха много студенти, преподаватели, гости, сред които и кметът на Русе инж. Божидар Йотов.

„Искахме да разчупим традицията и да припомним направления и изконните български цен-

ности по един по-нестандартен начин“ – сподели председателят на клуба Капка Иванова (II курс, специалност „Български език и история“). Именно заради това мислите на Левски бяха представени чрез мултимедийна презентация. Всички отдадоха почит към паметта на тази ярка личност, която винаги ще ни служи като светъл идеал за себеотрицание и любов към родината.

Димитър АВРАМОВ

БЛАГОДАРНОСТ

До ръководството на АТФ

На тържествената академична церемония по връчване на дипломите на студентите от магистърска степен, състояла се на 3 февруари 2006 г., бях отличена и наградена за отличен успех и получих диплом за висше образование с образователно-квалификационна степен: *Магистър, по специалност: „Технология и управление на транспорта“ с професионална квалификация: „магистър-*

инженер“.

Изборът ми да уча в Русенския университет „Ангел Кънчев“ е решение, което предопредели моя житейски и професионален път и даде своя принос в изграждането на ценностната ми система. Във вашия университет преминах най-красивите години от досегашния ми живот. Изживях ги със самочувствието и достойнството на младостта, »2

БЪЛГАРСКИЯТ ВИРТУАЛЕН УНИВЕРСИТЕТ

През 2002 г., в отговор на инициативата „Електронно обучение“ на Европейската комисия, в България стартира национален проект за създаване на виртуално образователно пространство. Проектът беше финансиран основно от Министерството на транспорта и съобщенията, а също и от Министерството на образованието и науката. Основни изпълнители на проекта бяха и са Академичната общност по компютърни системи и информационни технологии и Агенция „Развитие на съобщенията и на информационните и комуникационните технологии“. Създадена беше пилотната виртуална катедра по компютринг „Джон Атанасов“, която една година по-късно прерасна във виртуален факултет по информационни и комуникационни технологии.

В края на 2004 г. по инициатива на Председателя на Съвета на ректорите, БАН, ВАК, СУБ, ФНТС, БАИТ и други об-

Състояние и перспективи

разователни, научни и бизнес организации беше създаден БЪЛГАРСКИЯТ ВИРТУАЛЕН УНИВЕРСИТЕТ. Договорът за учредяването на тази уникална формация беше подписан от ректорите на 37 университета и директорите на 26 института.

Идеята е, подобно на Канадския, Българският виртуален университет да бъде първоначално национален образователен портал към всички университети в страната с постепенно увеличаващи се самостоятелни функции и нарастващо значение. В приветственото си слово Председателят на Съвета на ректорите проф. д. с. н. Йорданка Кузма-

нова, заяви, че това е и първата реална стъпка към интегрирането на университетите в България.

Основната цел на БВУ и на проекта като цяло е да се оказва всеобхватна техническа и методическа помощ на регионалните университети при прехода им към електронното обучение и по-конкретно – при създаването на компютърни зали за електронно обучение, при усвояването на софтуерни платформи за електронно обучение, при разработването на уеб базирани курсове, при създаването на центрове за дистанционно обучение, на виртуални университети и кампуси. »3

На тази страница читателят ще срещне няколко критични материала. Не съм се колебал при написването им. Дори за някои от тях изчаках да се появят през 2005 година, когато отбелязахме 60-годишнината си. Въпреки че темите в един или друг аспект са била посочвани и в

предшни броеве. И останаха още „кривици“, които по един или друг начин ще бъдат изложени и по-нататък. Как беше у Левски: „За отечеството работим – какжи моите и аз да кажа твоите кривици, па да се поправим и все заедно да вървим, ако ще бъдем хора“.

Живодар ДУШКОВ

ОТ ГОДИНИ...

И това е реклама

В коридорите на Русенския университет преди 15-20 години бе поставена украса, разкриваща развитието на висшето училище. От много години тя е в такова състояние, че човек да се срамува от вида й: „дорисувани“ образи, вметнати непристойни изрази, избодени очи... А и информацията

е изцяло стара. За изтеклото време Висшето техническо училище „Ангел Кънчев“ израсна в Русенски университет „Ангел Кънчев“, разкриха се нови факултети и звена. Всичко това изисква и популяризиране, а и ще допринесе за нашето самоуважение и самочувствие.

3 МАРТ

С горчивина

За отбелязването на националния празник 3 март на централния русенски площад се стекоха много граждани. Ритуалът не представляваше нещо по-различно от други години – слова, химнът на Република България, възрожденски песни, стихове, молебен... Пред Паметника на Свободата се поднесоха венци и цветя. В дългия списък на оповестяване от чие име е този най-минимален знак на внимание и преклонения се чува названията на държавни, политически, обществени, културни и дру-

ги институции и организации. Прозвучаха имената и на русенските училища „Христо Ботев“, „Любен Каравелов“, „Валентин Левски“ и пр., но не и името на Русенския университет, чийто патрон е Ангел Кънчев – юношата, положил живота си в името на свободата на майка България...

Вярно е на митинга университетът ни имаше свои представители – студенти от клуб „Съхрани българското...“ и отделни преподаватели, но въпреки това у мен остана горчивина.

Дано това е случайно!

ГРОЗНО-1

За товарния портал и около него...

Разбирам, че стопанинът на района извън територията на университета е общината. И не заради това, че действащият кмет и десетина съветници от различни цветове са възпитаници на русенската Алма Матер, а заради самия град мисля, че е редно да се обърне внимание и на чистотата зад товарния портал: пътна настил-

ка такава, че след дъжд е необходимо с лодка да минеш; самораслящи и боклуци са закрили неизползваната жп линия; контейнер (и препълнен, и пробит) е непристойна „скулптурна украса“... Е, ако се разходим и по вътрешната „пътна“ мрежа около общежитията, ще констатираме, че тя май не познава думата „ремонт“.

ГРОЗНО-2

Тази напаст ... пушачите

Не е необичайна „картинка“ пред централния корпус – през междучасието пушачите са излезли, пушат, а когато влязат, като „свидетелство“ за тяхното присъствие остават захвърлените фасове. Всъщност знаещите развитието на

нашия вуз ще кажат, че тази картина не е от днес, не е и от вчера, нито пък от онзи ден... Не зная защо, но си мисля, че ако в двете алеи се сложат пейки и се монтират пепелници, грозното явление ще остане само спомен...

В СТАР БРОЙ

Статистика!

В „Студентска искра“ има публикация, която свидетелства кога е изпратен и кой е десетхилядният инженер, получил своята диплома в русенската Алма Матер. По повод на отминалата 60-годишнина на Русенския университет потропах на редица врати, за да уточня броя на завършилите университета ни. За съжаление никога не е сумирал и на практика такава статистика няма. Нещо повече, във факултетни канцеларии с натакнах и на факт, който смятам, че не е в реда на нещата – повтарят се номерата на протоколите от държавните изпити, т.е. всяка от главните книги в един и същ факултет започва от №1. Според мен по-логично е всеки протокол от държавния изпит да е уникален. И тогава ще се знае, че оценката от дипломната защита се намира в протокол „номер-еди-кой-си“, а от писмени (устния) изпит в друг-някой-си протокол.

МОЖЕ БИ

Възпитаниците ни говорят с любов за своя вуз

При преминаването през TV каналите попаднах на предаването на Игор Марковски с участието на Христо Бойчев. „Разкъсах се“ между криминална поредица, която следя, и желанието да чуя Бойчев – който е не само един от най-изявените (а може би определението *един* е излишно) съвременни български драматурзи, а и възпитаник на Русенския университет. Именно това раздвояване ми попречи да се задълбоча в разговора, в който участвах и много зрители, включително и от чужбина. Един от тях, живеещ в Белгия, се оказа състудент и приятел на Бойчев; друг – също възпитаник на русенския вуз – сподели, че при срещата между двамата на летището

НАБЛИЖАВА

Голям юбилей

През 1909 година в Русе е разкрит Висш педагогически курс, просъществувал петнадесетина години. С това се слага началото на висшето педагогическо образование в града ни. Естествено е вековният юбилей да бъде отбелязан подобаващо, а ръководството на Педагогическия факултет да набележи специална програма за тържествата.

Редно е обаче и компетентните органи да понадникнат в материалната база и да видят: изпочупената мебелировка, избелелите и изпокъсани завеси и пр. Вярно е, че такава картина ще се срещне и на други места и че не всичко може да се реши изведнъж, с „магическа пръчка“, но все пак сме 2006 година, а юбилеят ще е след 1000 дни.

ДРУГА ГЛЕНА ТОЧКА

Не е маловажен знак

От 1994 година в Русенския университет е въведено почетното научно звание „доктор хонорис кауза на Русенския университет“. За изминалите 12 години с него са удостоени преди всичко чуждестранни учени, а от българските – тези, които можем да определим като „строители на Русенския университет“. Вглеждането в

списъка на носителите на званието неминуемо посочва, че преобладават специалистите с техническо образование. Тогава възниква въпросът „А представители на хуманитаристиката?“. Все пак не сме Технически университет – Русе, а РУ „Ангел Кънчев“, в който хуманитарните специалности са повече от техническите...

във Виена именно фактът, че са имали общи преподаватели, за които разговаряли с топлата, се оказал ключът за доброто им познание; трети зрител направо „умножи по нула“ направеното от нашите политици при популяризирането на българската култура и името на България в сравнение с поставянето на пиесите на Христо Бойчев по световните театрални сцени... Силно впечатлен от хубавите думи, изречени за университета ни и за Русе, след време споделих чувото с друг наш възпитаник и приятел на университета ни – Илия Деведжиев. Разговорът се завъртя именно около творчеството на Бойчев, за неговата „Районна болница“, поставена и в Русе, за „Онова нещо“ – пиеса, с която преди много години студенти от Софийския университет се представиха на преглед на художествената самодейност,

на когото Русе и по-конкретно вузът ни предостави своето домакинство. За моя изненада Илия спомена, че русенският куклен театър също бил поставил Христо-Бойчева куклена пиеса „за възрастни“, която поради предполагаеми причини била снета от сцена. По точно „I'm sorry“, чиято премиера била на 1 ноември 1988 г. Прозвучаха и реплики, които и днес имат свое място в „културното и политическото ни пространство“ (както е прието да се казва).

Читателят навярно се пита защо пиша такива подробности. **Може би** с цел да предизвикам любопитство към творчеството на един русенски възпитаник. **Може би** с цел да потвърдя, че и завършилите инженерните специалности се реализират в други области (т.е. инженерството не е „всё и вся“). **Може би** с цел да подсетя, че Русенския университет следва да се гордее и с този свой възпитаник, постигнал висини в областта на художественото творчество и да намери подходящ начин да засвидетелства тази гордост.

Може би...

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

„Университетът, към който се стремим“

Разговор с доц. д-р Борислав Ангелов – зам.-ректор по учебната работа

– Новото при кандидат-студентска кампания 2006 са предварителните изпити за кандидат-студентите. Понеже се провеждат за първи път, се интересуваме защо се въвеждат.

– Причините за въвеждането са две. Първата от тях е свързана с оказвания от родителите „натиск“ върху университетите във връзка с това, че всеки един кандидат-студент трябва да реши бъдещето си само с един-единствен изпит, на който се явява при това еднократно. Тъй като друг път учащите не са полагали изпит с такава висока степен на важност, се появява момент на стресова ситуация, при която кандидатите не могат да се изявят пълноценно. Втората причина е да се даде възможност на кандидат-студентите предварително да проверят своята степен на подготовка и едновременно с това при получаването на достатъчно висока оценка да преценят дали следва да се явят в редовната изпитна сесия или да използват получената оценка при балообразуването.

– Тук естествено трябва да продължим и с питането си: „Защо само по някои дисциплини?“

– Кандидатстването в Русенския университет става чрез полагането на голям брой съответни изпити. В резултат на извършен анализ сме установили, че на изпитите по Български език и Математика (тест) се явяват най-голям брой кандидати. Тези два из-

пита влизат в балообразуването на по-голямата част от кандидатстваните специалности. Разбира се има специалности като „Инженерен дизайн“, „Кинезитерапия“ и др., за които се полагат специфични изпити.

– Най-важното за кандидат-студентите е постигнатият бал. Във връзка с това е и въпросът „Кои оценки се признават в университета – от зрелостни изпити, от алтернативни изпити, от изпити, положени в друго висше училище?“ ...

– Новото тази година е свързано с разработената методика за признаване на постигнатите от кандидат-студентите резултати в републиканските олимпиади и състезания. Лауреатите (съгласно с изискванията на Закона за висшето образование) се приемат без конкурсен изпит. Приели сме за останалите участници, заели призови места, следното правило: тяхното класиране да се преобразува от изпитната комисия, отговаряща за провеждането на съответния изпит, в оценка, която да се признае за получена от кандидат-студентски изпит и да участва в балообразуването. Както и досега Русенският университет ще признае изпити, положени в други държавни висши училища, за участие във второ (и следващо) класиране, ако кандидатстващият предварително е подал документи и е заявил, че желае прехвърлянето на резултат от друго висше училище. Ако кандидат-студентът е положил

зрелостни изпити преди 2002 година, резултатите се признават за конкурсен изпит.

– Има ли „новинка“ в нomenclатурата от специалности, предлагани от РУ „Ангел Кънчев“ и неговите учебни звена в Силистра и Разград?

– Броят на плановете места и професионалните направления, по които Русенският университет ще приема студенти, става известен едва след из-

лизането на *Постановление на Министерския съвет за прием на студенти във висшите училища на Република България*. Това обикновено става в началото на юни. В момента РУ „А. Кънчев“ е заявил пред Министерството на образованието и науката желанието си за прием. В заявката ни, в сравнение с тази от миналата година, сме направили някои промени: специалността „Информатика и информационни технологии в бизнеса“ сме предложили да се преименува на „Информатика и информационни технологии“; заявили сме прием на студенти по

нова специалност (нова не само за университета ни, но и за България!) – „Ерготерапия“ (имаме подкрепата на наши партньори от европейски университети, както и на Министерството на труда и социалните грижи и МОН); предлагаме да се прекрати приема в Техническият колеж на Русенския университет в Силистра и при запазване на броя на обучаемите сега студенти да се осъществи прием за обучение към Филиал-Силистра по специалностите „Електроенергетика и електрообзавеждане“, „Автоматика, информационна и управляваща технология“ и „Транспортна техника и технологии“ – за образователно-квалификационна степен „Бакалавър“. Приемът в Разград се запазва в рамките на миналата година, но колежът е започнал подготовка за преобразуване във Филиал на Русенския университет. След успешна защита на проекта в Националната агенция за оценяване и акредитация в това изнесено учебно звено на РУ „Ангел Кънчев“ ще се обучават студенти за ОКС „Бакалавър“ по съществуващите специалности.

– Можем ли да завършим интервюто с мотото, което срещаме в рекламните материали „Университетът, към който се стремим“?

– Напълно, защото девизът е реален и отговаря на онази политика, която ръководството на университета следва и която е свързана с потребностите на живота.

Живодар ДУШКОВ

БЛАГОДАРНОСТ

До ръководството на АТФ

И» с увереността, че ще достигна стремежите и мечтите си и ще поема отговорно своя професионален път.

Обучението ми в университета бе ориентирано към придобиване на знания и умения, които ще ми осигурят успешна професионална реализация. Всички студенти имахме възможността да работим с най-добрите академични преподаватели, които бяха готови да ни подготвят като висококвалифицирани специалисти със сила, воля и морал да бъдем достойни и преуспяващи хора.

Искам да изкажа огромната си благодарност към целия екип от преподаватели в катедра „Транспорт“ на Автотранспортния факултет и да подкрепя усилията на академичния състав да развива и обогатява академичните образователни програми с върховите постижения на знанието от цял свят и в съответствие с потребностите на обществото. Продължавайте да прилагате високите стандарти на преподаване и образователни технологии, които пълноценно съчетават световните тенденции с българските и университетските традиции.

От все сърце ви желая много здраве и високи творчески успехи.

Ели Златева
ГОСПОДИНОВА,
отличник на

випуск 2005 година

С НАЙ-ВИСОКА ОЦЕНКА

Отново...

И» През последните учебни години общият брой обучавани студенти в Русенския университет „Ангел Кънчев“ е около 8000 (през учебната 2004/2005 г. той е бил 7912). Този брой е утвърден в съответствие с актуалната нужда от съответните кадри в държавата, но е в рамките на определения капацитет на висшето училище.

На заседание, проведено на 26 януари 2006 г., Акредитационният съвет на Националната агенция за оценяване и акредитация взе следните решения:

1. Дава институционална акредитация на Русенския университет „Ангел Кънчев“ на основание на обща оценка по критериите МНОГО ДОБРА.

2. Определя срок на валидност на акредитацията 6 години.

3. Определя капацитет на висшето училище (в съответствие с § 4, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за висшето образование) 12 000 студенти (8000 в редовна форма на обучение и 4000 в заочна форма на обучение).

Получената най-висока оценка от институционалната акредитация потвърждава позицията на Русенския университет „Ангел Кънчев“ в националното пространство за висше образование.

доц. Радослав КЮЧУКОВ,
зам.-ректор по качеството на образованието и акредитацията

БЪЛГАРСКИЯТ ВИРТУАЛЕН УНИВЕРСИТЕТ

Състояние...

И» Друга, не по-маловажна задача на БВУ е да съдейства за интегрирането на българското с европейското и световното виртуално образователно пространство.

На университетите бяха предоставени безвъзмездно мощни персонални компютри, с които бяха обзаведени близо 80 компютърни зали за електронно обучение. Увеличена беше и скоростта на връзката им с Интернет.

Проведен беше Национален конкурс за създаване на електронно учебно съдържание за целите на висшето образование. Резултатите бяха публикувани в сайта на БВУ.

Проведоха се национален семинар по електронно обучение и междунационална научна конференция по електронно

обучение.

Издадена беше книга за състоянието и перспективите на виртуалното образователно пространство в България, която беше предоставена на библиотеките на всички университети, колежи и институти. В нея чрез множество снимки и документи са представени целта, задачите и най-вече основните резултати от работата по националния проект за създаване на виртуално образователно пространство. В приложението са показани сайтовете на някои от по-известните виртуални университети, а също така разработените по линия на проекта Виртуален център за създаване на уеб базиран учебни пособия и Виртуална лаборатория по „Организация на компютъра“.

Електронното обучение не е алтернатива на традицион-

ното. Тези две форми ще се преливат и допълват. Но ролята на електронното обучение непрекъснато ще нараства. Защото, както е записано и в мисията на БВУ, то позволява чрез „по-активно и ефективно използване възможностите на съвременните информационни и комуникационни технологии да се реализира висококачествената идея за широко достъпно, адаптирано към индивидуалните потребности, продължаващо през целия живот качествено обучение, с което на всички българи, живеещи в или извън границите на България, да се дадат равни възможности за придобиване на знанията и уменията, необходими за пълноценен живот в информационното общество“.

Доц. Ангел СМРИКАРОВ,
координатор на проекта

РЕЦЕНЗИЯ

Поезията и професор Кольо Минков се срещат твърде рано край бреговете на река Тунджа. Там тя събужда чувствителната и отзивчива душа на едно селско момче за красотата на света, за радостта и болките на хората, за тяхното страдание и възторг. Поезията описва тази душа на неспокойствие и вдъхновена изповедност, дарява я с неистовия порив да търси по-траен израз на преживяванията си чрез българското художествено слово, което самата тя, Поезията, е открила. Така в тишината на младото тяло, в белоцветието на неговата пролет, се ражда лирическият глас, който през годините ще изразява най-съкровената същност на човека Кольо Минков.

През 2000 година професорът издава първата си книга със стихове – тя носи заглавието „Поетични посвещения“, а през 2005-а излиза от печат и втората му стихосбирка – „Дърво на обичта“.

„С безкрайна страст и любопитство...“

Руси РУСЕВ

В поетическата вселена на проф. Минков естетически е функционираща мъжката гледна точка върху света. Веднъж е антропологичното, личното, активното начало. Художествените текстове разкриват вълнуващата лирическа автобиография на една самоактуализираща се личност, заела категорична нравствена позиция спрямо живота, която тя безкомпромисно отстоява в трудния си, драматичен път на себеосъществяване в трите съдбовни за нея пространства – с. Кукореве (Ямболско), Русе и София.

Това е личност на мъж, здраво стъпил на земята, но с

поглед, зареян в синевата на небето; мъж, ранен от любов и благословен да обича човека и природата във всичките ѝ проявления; мъжът-пътник, търсещ съвършенството.

Любовта е доминираща тема в поезията на проф. Минков. Лирическият аз обича талантливо. Той е омагьосан, покорен от жената като космическа стихия. За него тя е земна и божествена, блян и реалност, душа и плът („знойна плът“). Той е влюбен в същността на Жената. Затова неговата любов преминава през тънко то було на нейните многообразни превъплъщения – майка, любима, съпруга, лю-

бовница, за да коленичи, покорена от магията на вечната Жена – красивата тайна на тайните. Очарователен е този стремеж на Мъжа да утоли томилната си жажда по единение с Жената, за да възстанови загубената цялост в космичното лоно на Любовта.

Любовта в поезията на Кольо Минков има и друго измерение. Това е обичта към човека изобщо. Тя е заредена с много виталност и безкористност, които са присъщи само на силните и благородните хора. „Какъвто си, така обичаш“ – твърди Хосе Ортега-и-Гасет. „По тази причина – уверява ни испанският философ – в любовта можем да открием най-определящия знак за това какъв е един човек“.

Една от емблематичните творби в поезията на проф. Минков е стихотворението „Дърво на обичта“. Тук поетът изповядва: „Допра ли се до ствола / на туй дърво вълшеб-но, / То става страст и воля /

на моята мечта – / сърцето ми зарежда / със обич и надежда. / Затуй съм Го нарекол / „Дърво на обичта“.

В славянската митология дървото се ражда от брака между земята и небето. Съединявайки дълбината и висината не само в пространството, но и във времето, то символизира вечността, безсмъртието. Тези универсални символи като културна реалия се конкретизират и индивидуализират в поетическата творба, за да ни внушат естетическото послание на автора. А то е следното: Смисълът на човешкия живот е Любовта; тя понижава в сърцето на човека и осветява земния му път, съпроводена от своите млечни сестри – Мечтата, Надеждата и Красотата; само в лоното на Любовта човекът може истински да твори и да сътвори своето безсмъртие, което да запише като лаконично изречение в Голямата книга на Вселената.

НОВА КНИГА

„Професорите на Русенския университет“

Така е озаглавил новата си книга Иван Неделчев. Подзаглавието ѝ „Сборник с т а т и и , биографии, есета, характеристики и др.“ дава – донякъде – информация за характера ѝ. Естествено е, че вниманието му е привлечено към русенските професори, като в това число включва и онези преподаватели, които са започнали трудовия си стаж в Русе, но поради различни причини са продължили преподавателската си кариера в други градове, където са получили професорско звание. Включени са и доценти, носители на отличието „заслужил професор на Русен-

ския университет“, както и няколко доценти и нехабилитирани преподаватели, които – по преценка на автора – са се открили сред колегите си. По такъв начин книгата съдържа (авто)биографични и други данни за 104 души.

Засл. проф. Иван Неделчев се изявява не само като съставител, но и като автор (неговите материали са 22 – 11%). Той добросъвестно се придържа към първоизточника, от който е почерпил информацията, като на едни места е посъкратил някои ненужни или остарели сведения, а на други под формата на забележка ги е осъвременил. По такъв начин портретът, на всеки един „русенски професор“ (нека възприемем – макар и условно – този термин) става по-плътен.

Възможно е заради „слабостта“ на проф. Иван Неделчев като основател на вестник „Студентска искра“ или като едно негласно признание за мястото на вестника ни в историята на Русенския университет, но в книгата са отпечатани 86 „искристки“ материали (изцяло или с малки съкращения), което представлява 44 процента от всички останали „статии, биографии, есета, характеристики и др.“ Други източници, ползвани от автора са: „архивни“ (включително от личен архив) – 28%, от медии – столични и местни – 6%, от книги, справочници и пр. – 10%.

Ние поздравяваме засл. проф. Иван Неделчев с хубавата инициатива, оценяваме високо книгата и горещо я препоръчваме.

АРХИВ

Предоставената снимка е интересна поне с два момента: (1.) съхранила е за поколенията някогашния пейзаж, свързан с двора на университета ни (най-високата масивна сграда – паровата централа, вече я няма) и (2.) образите на младите тогава (1960

г.) преподаватели (отляво надясно, прави: Георги Тончев, Цветан Цветанов, Александър Боков, Нако Наков, Вълчо Мичев, Йосиф Ганев, Владимир Грънчаров, Неделчо Дренчев; клекнали: Христо Костов и Тошко Грозданов).

СИ

СКРЪБНА ВЕСТ

На 17.02.2006 ни напусна един от стожерите на Русенското висше училище и на техническото образование в страната

**Проф. инж.
АЛЕКСАНДЪР
ГРИГОРОВ СУЧКОВ**
роден на 16.06.1927 г.

„Doctor honoris causa
на Русенския университет“ и
Заслужил деятел на науката

Отиде си от този свят един от нас. Загубихме нашия уважаван колега, високо ерудиран и всеотдаен преподавател, отличен ръководител, верен приятел, дългогодишен Ректор на нашето училище. Загубихме преди всичко един прекрасен човек, който ще остане в нашите сърца със своето трудолюбие, доброта, съпричастност и любов към хората и към Русенския университет, където живя и се труди истински, с изключителна самоотверженост и отговорност. Той беше всеотдаен и гореше в работата си, но никога не престана да отдава времето си на единствения храм, в който се кланяше – храма на науката.

**Сбогом учителю и приятелю!
Поклон пред светлата му памет!**

ПОКЛОН

Със закъснение узнахме,
че през есента
ни напусна
**доц. д-р
Дудо Дудов** –
философът, положил
основите
на изучаването на
Социология
в Русенския университет.
Поклон пред паметта му.